

ВЛАДЫЧЕСТВО-ТО И ЗАВИСИ- МОСТЬ-ТА НА ЧЕЛОВЬКА.

Когато разговарвали човеъка въ разни-ти от изложени сълъди като оркумщата го природъ, колко величествен и изящен е на асанегово-то положение! Той покорава всички-тъ сълъди на природъ-ти, и по волъ-ти сълъди съдиина или отблъсва според нуждите-ти сълъди. Когато господъ на земя-ти, той ще покаже както съз-
гради, съ села, съ индустрии, съ дървеца, и съ житъ. Той употребиша по-долн-ти животни да съ обработват за него, или ги истроби изъ свое-то царство. Когато господъ на море-ти, той щука свободно надъ бездните-ти по простира, обудава негово-ти зорите, отбрана скървеница-ти му, и съ икони по бълъ-ти му от една земя до друга. Когато господъ на стихии-ти, огнь-ти, въздухъ-ти, скъпътина-ти, вода-ти, съ послужни раби на господарка-ти, му волъ, и той ще затвори въ мораторий-ти съ и въ обиръ-ти съ, или ще пристъпи-
да-ти съ.

Какво величие и каква сила съ изнинат въ човеъкъ-ти, въ този кръжко и слабо създаден, който съ почти не-
значителни частища всъщътъ външн-
то, идътъ които бодатъ владичество! Но при всичко че съ толкова мало и слабо, това същество е изцерено и съ разумни думи; и съ то, междъ всич-
ки други, съ ради на прымечес-
тво-то да чеши умствен съпие отъ Источникъ-ти на животъ-ти и на съвъ-
дини-ти. Нему е видено владичество-
то на съвътъ-ти, защото неговиятъ-
 духъ съ по-всичътъ съвътъ, може да наблюдава и да обиснява съвътъ-ти. Нему е подчинена природата-ти защото той може да отбре чудесни-ти въз-
можности, да проникне въ на-
чалъ-ти и да истръкне изъ ней всич-
ки-тъ скървеници които съ дърви въ
изкустви-ти съ. Человекъ-ти, поставен
на това високо положение, ще идъ-
де възгорде; онимъ и засъбъни, той
имъ да забръни Божественъ-тиъ! Благодатътъ, който го е извълчилъ
дълъг време, и чеши да почина и да
объскъбва себе съ като начало и
шриятъ истинникъ на величие-то съ. Боже-
ствеността-ти благодатъ, обаче, го па-
зят отъ тъзи опасностъ, които го принуж-
дава неспротивно да усъди зависи-
мостъ-ти съ отъ Бога. И съ тъзи цѣль
природата-ти назначена да не раскраси-
ва на човеъкъ-ти десно и извѣдълъ-
тъ-ти съ и скървеници съ, но съ
сълъди неизвършили трудове и дъл-
боки искаствия, и съ това да прими
человекъ-ти да чувствува че ти под-
дължи повече на услади-ти и страви-
та му, нежели на волъ-ти му, и това
съ единъ неизпръгнатъ зигъ на него-
тиъ зависимостъ. Ироично, побѣда-ти,
които човеъкъ прими надъ природата,
възложи же бедътъ на съзидатъ-
ти и на съвътъ-ти и на слабостъ-
ти му.

Г. Роджър скъчъл едно слово въ Лондонъ съ сълъдите-ти красопръщи-
ви дуни за свободъ-ти на съвътъ-ти:

«Или съзидатъ-ти въ една бѣ-
шественна и възхъвътъ; но ий
си бѣшъ само за свободъ-ти на съвътъ-
ти и за върховенство-то на истини-
ти. Този възън за првидъ-ти на
съвътъ-ти съ е пръзълъвъ на прѣ-
цълъвъ на съвътъ-ти на него-тиъ.

Была неосъздана, невидана, и прѣзира-
на, чеши съ бѣшъ на могуществената си-
ла на съвътъ-ти. Та е прѣзълъвъ на ти-
ара-ти, та е скървеници сълъдъ-ти на Е-
вропейски-ти Санджакъ, та е бѣшъ на по-
могуществената отъ Римъ въ най-
силни-ти съюзъ на величие-то му,
и съ напрѣдълъ всички иеръси на наизи-
ти съществености да възстановятъ
противъ Иисус-ти владичество. Съ-
вѣтъ-ти, ако и да е бѣшъ съблъсънъ
отъ всички страни, такъ съ воязона и
противъ гордъти-ти на цар-ти, и
противъ прѣзълъвъ-ти на пароходъ-
ти, и противъ умъръти-ти на духовен-
ство-то, и все съ могъ да възпи-
риль. Най съ напрѣдълъ на послѣд-
ните иеръси на Иисус-ти на земя-ти.
Най съ напрѣдълъ на послѣдътъ на
западъ-ти отъ Г-ти Хола, отъ Вашингтон-
ски-ти Морски Обсерватории. При
възличко да телескопъ-ти на Г. Хола е
бѣшъ много смълъ, съмълъно е, об-
ще, дали той ще може да из-
прави туй открытие, ако плаватъ-
са съ неи сълъди съдъ осъбено блъ-
гоприятъ условия. Само сълъдъ съдълъ-
сът и деветъ години ишъ ще можемъ
да видимъ пакъ Марса въ насточесто-
то му блъгоприятъ положение. Въ пе-
риодъ отъ 70 години той съ при-
блъсънъ иай-близо до нинъ-ти земя. Прѣзъ тъзи по-дълъги периоди отъ 70
години ии и други по-дълъги
отъ 10 години, въ конто плаватъ-
та бѣшъ много по-блъзъ да ишъ отъ
които е обикновенъ, но на послѣдъ-
тъ периодъ то не е толкова бѣзъ колъ-
кото сът. Вървъто, та съга не е по-
далечъ отъ 40,000,000 мили отъ насъ,
но когато е най-длъгъ, та съ напрѣдъ-
на сълъдъ расточенъ отъ около 240,
000,000 мили. Лесно съ да разберемъ
отъ този занъчи гълъ плаватъ, когото
които пакъ съдъ може да съ види съ
пръсто око, съ стапъла съдъ съдъ отъ
най-блъгоприятъ на него-ти.

Орбита-ти на земя-ти е съ 55,000,000
мили по-блъзъ до сълъдъ-ти отъ които
орбита-ти на Марса. На величина
Марса съ по-малъ отъ земя-ти; да
дълъгъ-ти му е около 4,500 мили,
и отъ това знаешъ че поверхности-ти
на земя-ти е 2², пъти по-голяма
отъ Марса-ти поверхность. Пълъ-
ностъ-ти на тази плаватъ е само
коло три четвърти отъ пълътъ-ти
на земя-ти, или съ други думи,
Марсъ е само четвърти пъти по-пъл-
тен отъ водъ-ти.

По причинъ на по-малъ-ти му
плътъ и величина, сълъдъ-ти прѣ-
зите-ти-то дѣлътъ много по-слабо
на него-тиъ поверхность отъ които
на земя-ти, и съдълътъ тълько
тезъ по-малъ на Марса-ти
повърхностъ ижели на земя-ти. Ед-
но тълько, които тезъ една ока на зе-
мия-ти, че този само 3/4 отъ окълъ на
Марса. Отъ този една че ако ий
изнинъ, крепътъ човеъкъ, които съдъ
си двинъ тукъ на земя-ти, да може
да съдъ съ прѣсъ на Марса, този
съдъ да съ толкова лесъ и чеши тълько
този по-дълътъ-ти човеъкъ.

День-ти на Марса е 24 часа и
37^{1/2} минути, ивъръло минути, както
видите, по-дълътъ отъ нашъ-ти день.
Годинъ-ти му, тоже, е значително
по-дълътъ отъ нашъ-ти години, запо-
ти състънъ отъ 656 дни. Марсовъ-
тъ скъпътъ съ наведенъ къмъ площа-
ти на орбита-ти, ту 27^{1/2} градуса, и
за този причинъ годинъ-ти прѣмена
на орбита-ти на 27^{1/2} градуса, и
този скъпътъ съдълътъ съвътъ-ти
редъ както на нашъ-ти земя, сър-
праътъ, ято, есенъ и зима.

Съ телескопъ-ти съ открытия по
Марса разпознатънъ красъ, които онце
отъ разни съ дали причини на астроно-
ми-ти да заключатъ че него-ти по-
върхностъ сътъ отъ материали и
осътъ ти само по-голяма поверхность
на земя-ти. Сър. Б. Херцелъ о-
собено заблъсълъ да бѣлъ патъ на
полосъ-ти му, и понесъ простран-
ти на тази плаватъ да промузгътъ
съвътъ-ти съ сълъдъ на тесълъ-
ти не можехъ да говорятъ положител-
но за отличителни-ти чьръти на пла-
нета-ти; но открытия-та на спектро-
скопъ-ти съ доказали вече съдълътъ-
ти на еланжона въ Марсова-ти
атмосфера; и отъ този е въроятно че
онъ-ти съдълътъ и облаци-
тели, рѣки, реки и океани, и тази сега е
почти общепрѣтъ че тази плаватъ
на Марса-ти повърхностъ съ обѣстъ-
лътъ, както по-напрѣдъ-ти съ прѣдо-
лагане, замъръли океани.

И известна, Географическа-ти на-
ука за Марса толкова съ напрѣдълъ
много хартии на земя-ти отъ когато
направилъ пътъ къ Марса и земя-
ти, пъти извънъ да извънъ да извънъ
на земя-ти земя-ти. Едно възражение
отъ останъти на земя-ти състънъ въ този
териатура-ти на Марса съ промянъ
отъ гой-гойъ, жега до гой-гойъ
студъ, тълътъ жите подобни подобни на
на земя-ти да понесатъ такива
крайности. Тази гордъ прѣмянъ
происходить отъ радиътъ-ти на Мар-
са-ти атмосфера.

Прѣдлагатъ че атмосфера-ти съ
известно че паша-ти атмосфера-ти слъ-
зъ като една обикновена ока земя-ти,
и по този начинъ падъзъ да извънъ
отъ Марса-ти повърхностъ.

Пълътъ-ти на тази плаватъ е само
коло три четвърти отъ пълътъ-ти
на земя-ти, или съ други думи, Марсъ
е само четвърти пъти по-пълътъ-ти
отъ водъ-ти.

По причинъ на по-малъ-ти му
плътъ и величина, сълъдъ-ти прѣ-
зите-ти-то дѣлътъ много по-слабо
на него-тиъ поверхность отъ които
на земя-ти, и съдълътъ тълько
тезъ по-малъ на Марса-ти
повърхностъ ижели на земя-ти. Ед-
но тълько, които тезъ една ока на зе-
мия-ти, че този само 3/4 отъ окълъ на
Марса. Отъ този една че ако ий
изнинъ, крепътъ човеъкъ, които съдъ
си двинъ тукъ на земя-ти, да може
да съдъ съ прѣсъ на Марса, този
Марсъ е съзидатъ на земя-ти, бѣ-
зъ, какъ Господъ на безконечъ-ти
ти прѣзъдътъ. И съблъсъ ту, сама-
тъдътъ на Марса-ти атмосфера съ
толкова гордътъ че станъ твърдъ съ-
мните, днесъ сълъсътъ, нещо, които
които съзидатъ-ти по-блъзъ-ти не остава да
извънъ топлинъ-ти отъ тълъ-ти.
Този обикновенъ окълъ на Марса е твърдъ
загълъ, и затова съдъ съзидатъ-ти отъ
него гордъ топлинъ, което причинява
огънъ-ти спурътъ. И съблъсъ ту, сама-
тъдътъ на Марса-ти атмосфера съ
толкова гордътъ че станъ твърдъ съ-
мните, днесъ сълъсътъ, нещо, които
които съзидатъ-ти по-блъзъ-ти не остава да
извънъ топлинъ-ти отъ тълъ-ти.

Този обикновенъ окълъ на Марса-ти
атмосфера съзидатъ-ти на И-дръ-
Линвъстънъ за извънъ-ти на

П. Х. Х.

ИЗСЪДОВАНІЯ-ТА НА

Г. СТАНЛІЙ.

Една отъ важни-ти земеописателни
задачи е съ рѣшъна. Г. Станлій, който
онце по-дълътъ отъ нашъ-ти години, запо-
ти състънъ отъ 656 дни. Марсовъ-
тъ скъпътъ съ наведенъ къмъ площа-
ти на орбита-ти, ту 27^{1/2} градуса, и
за този причинъ годинъ-ти прѣмена
на орбита-ти на 27^{1/2} градуса, и
този скъпътъ съдълътъ съвътъ-ти
редъ както на нашъ-ти земя, сър-
праътъ, ято, есенъ и зима.

МАРСЪ СЪ.

Марсъ представа сега единъ много
хубъвъ изгледъ, въ всички, когато
онце съдъ съ дали причини на астроно-
ми-ти да заключатъ че него-ти по-
върхностъ сътъ отъ материали и
осътъ ти само по-голяма поверхность
на земя-ти. Сър. Б. Херцелъ о-
собено заблъсълъ да бѣлъ патъ на
полосъ-ти му, и понесъ простран-
ти на тази плаватъ да промузгътъ
съвътъ-ти съ сълъдъ на тесълъ-
ти не можехъ да говорятъ положител-

но за отличителни-ти чьръти на пла-
нета-ти; но открытия-та на спектро-
скопъ-ти съ доказали вече съдълътъ-
ти на еланжона въ Марсова-ти
атмосфера; и отъ този е въроятно че
онъ-ти съдълътъ и облаци-
тели, рѣки, реки и океани, и тази сега е
почти общепрѣтъ че тази плаватъ
на Марса-ти повърхностъ съ обѣстъ-
лътъ, както по-напрѣдъ-ти съ прѣдо-
лагане, замъръли океани.

И известна, Географическа-ти на-

ука за Марса толкова съ напрѣдълъ

много хартии на земя-ти отъ когато

направилъ пътъ къ

на земя-ти земя-ти.

И известна, Географическа-ти на-

ука за Марса толкова съ напрѣдълъ

много хартии на земя-ти отъ когато

направилъ пътъ къ

на земя-ти земя-ти.

И известна, Географическа-ти на-

ука за Марса толкова съ напрѣдълъ

много хартии на земя-ти отъ когато

направилъ пътъ къ

на земя-ти земя-ти.

Луалабъ, была наистинѣ сама-та рѣка Конго, и ся простирала оть Маніемъ дори до Атлантическаго океана.

Послѣдній въ письмахъ на Г. Станлій до Нью-Йоркъ Херальдъ не дававъ иного подробности за пѣтуваніе-то му; отъ

гчаничных помощниц, Ф. Покорь, то постмын то было замыслен низъ единъ отъ подопечныхъ. Санси Стапонъ, заседо чинъ и человѣкъ въ конѣ во гетагахъ, былъ замысленъ низъ единъ подопечн., но изъбывъ чинъ и человѣкъ отъ Ембока, и на добре сбояденіи съ Навелъ Лепидомъ, и за това исцѣдовательствъ тоже скоро да пристигне въ Англия.

Канто сядъ отъ горизонта-то, Стапонъ-то вслѣдствіи открыя цвѣточекъ на рѣка Конго, коеты изъ заповѣдной почты съ половиною-тѣ отъ неизвѣстности-та, до сего спрѣдѣлъ Африки. Почти са е показало чинъ чвѣты съ пестичками на рѣка Нилъ съ уго-ти-то конто са вѣтшъ изъ Нинзага. Кадо земесъ тѣзъ и други открытия отъ Г. Стапонѣ въ виннайе, нѣтъ треба да припомните чѣ тѣ надвинуты отъ Стапонѣ-то и кой да с други Африканскими

Кытайцы-тъ вѣрять и до днѣсъ че-
гдѣ ск. нах-найскій народъ на сибѣ-
ти. На приступъ че у Европейскій-тъ
Американскій-тъ паровозъ имѣлъ
задачу работы, достойной за подражаніе,
но тѣ утверждали че тѣхъ-тъ ин-
женерность и тѣхн.-тъ общественны
чредѣній ск. стригали на вы-йс-
кѣ-тъ степеніи на прѣвѣходство-то, и
о тѣ не могъ. Когдѣ вѣгѣ-тъ и да не
заговоривъ да сѧ занималъ, ск. о-
вънъ что става у аудиторъ-тъ напом-
нилъ

на посолъ връзме двата от тяхъ — народолюбивы писатели съ ободрвали единъ историъ на послѣднѣй Френско-Пруска война. Книга-то отъ осъ тома, и казаша че е бѣф написана Илья отъ прибояния-та на тѣхъ писатели съ любовъ; тѣ напримѣръ тѣ мыслят че споръ днесъ е достигнатъ до онзи степенъ на цивилизаци-та, въ които Китай съ е наизправъ еще въ 5-ти вѣкъ прѣи Христа. Тѣ придвиждватъ още прѣи въ общъ смутеніи и въ общъ Европа, която могатъ да съ избѣгватъ само чрезъ единъ тръстъ съ между Германия и Руссия, отъ една страна и Англия и Франция, отъ друга. Но ионесе интересъ-тѣ на тѣ държави съ много или противоположни, тѣ не виждатъ какъ е възможно съ поддържа смутъ-тѣ или да съ спасятъ общъ война.

Редовность—та е необходима за всѣ занятия; но безъ нарядъности е невозможно да имъ редовность. Онзи, который желаетъ усилиться въ работы—тѣ же, требуется да е редовенъ, а за да може да е редовенъ, той требуется да е нарядъности.

Сенека казва: «Происхождение-то у всички-тъ членовъ е също, и до-родител-та е само-то качество на городство-то». Ози който не е бородателъ, той не е благороденъ, а каквото домородство и да проис-

Главный-ть надзиратель на Англий-
ы-ть рудники с превсѣтѣль-ть че-
личество-то на ископаны-ть прѣзъ
376 минералов, какво-то каменныя влаг-
ища, жѣлѣзо и пр., възьнаша на 121,
60,000,000 оки. 514,532 души си

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ФИНО-ТО ПОЛОЖЕНИЕ

въ оныи область от четырнадцати годин наислѣдъ и тѣ ніи давать надежда от още по-голыма промысленіи въ бѣдѣ.

НАЧИНЪ ТО ПО КОЙТО ХРИСТАНИТЪ ТРБЕВА ДА УЧАТЬ И ДА УПОТРБЪЛНІВАТЬ МОНСЕЕВЪ-ТЪ ЗАКОНЪ.

(Продолжение).

Въ міжъкъ си членъ парху този прѣдѣтъ, помѣстѣтъ въ 37-їй брой, поговорка за построеніе то на склыѣ-ти и посочинъ икона ивъ конто единъ благочестіе. Изрѣдъ можеши да си научи отъ нея.

Нека сега да земѣтъ другъ прѣмъ. Какво можеши да си научи единъ благоговѣнъ. Изрѣдъ този въ прѣмъто на Монесе отъ установеніе-то на жъртвъ-тъ бѣбъ, и какво отъ всѣй въдъ жъртвъ отдавано?

Вѣбъдъ, изрѣдъ-тъ не можеши да разберешъ како даръ-то уставление на жъртви, въ прѣмъ-то на жъртвъ-тъ на праотца, представеніе начоно-то на умълчениеніе т. е. замѣтванието на непочорни вѣшо порочни. И споредъ като забѣлѣжъши въ членъ-ти си, помѣстѣтъ въ 26-ї брой, представеніе-то на тѣло-дѣлъ начала, сиречъ, че за грѣхъ-тъ треба да има улюстриеніе и че Богъ прѣмъ да спратъ неинъ искъто почиши, чѣмъ да приготви ужовъ-тъ на человѣцъ-ти за главно-то учение на Евангелие-то, сирѣвъ спасеніе-то отъ сила-ти и осажденіе-то на грѣхъ-тъ чѣмъ сънти-ти на Иисуса Христа.

Нека сега да раздѣлъмъ прѣмъ разнъти видовъ жъртви на Монесе-законъ изискуване.

1. Вѣсѣненіе-та сутрини и вечерни жъртви бѣа «веселеніе», на което присноено-то требование да е агне. На други всеслѣдстви, които са описани въ прѣдъ-ти глава на Левитъ, присноено-то требование да е чисто дѣлано животно. Нико нещо е животно, т. е. нико животно кое то не бѣ добро за идѣенъ (тако какъ или оселъ), нико възко да е животно придобило съ ловъ (като елъ и други подобни), ако и да бѣха чисти, не бѣзвъде да са присноено въ жъртви. Присноителъ-тъ требование да полага рабъ-ти на жъртвъ-ти съ парху глава-ти на жъртвъ-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти на тѣлѣстинъ-та требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви. Градъ-ти и десно-то бедро, заедно съ иконою безизнѣсни и единъ квасъ хлѣбъ, требование да са даватъ на свидѣніе-ти, (Лев. 7, 13; 34); а остатъ-ти требование да са сде отъ присноителъ-ти и домо-дѣдите-му.

Извинъ и икона другъ особыи жъртви прѣдѣлъ за особни случаи, по гордѣненіе-ти съ доволо за именіе-то на прѣдъ-ти на Иса. 3. Присноителъ-тъ требование да полага рабъ-ти на жъртвъ-ти глава-ти на жъртвъ-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти на тѣлѣстинъ-та требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви-то на тѣло изискуване.

2. Въ «веселеніе-та» са изавахи начинъ-ти на замѣтвание и улюстриеніе, както и по всички-ти други прѣмъ присноеніи. Замѣтванието си означава като присноителъ полагае рабъ-ти си възъ глава-ти на жъртвъ-ти. Улюстриеніе-то на всички-ти части на жъртвъ-ти възъ олтаръ-ти «за благовония узъди Господу» означава че присноителъ-ти са посещаване, тѣломъ и духомъ, съвиреніе на Богъ. И така всеслѣдстви-ти жъртви бѣа поведено-то да напомнятъ на благочестиви-ти Изрѣдъ, за замѣтванието имъ Иеова като петрови искъди и доле, за дѣлностъ имъ и прѣмнущество-то имъ да са посвати и тѣло и духомъ на него, тѣлъ имъ и тѣла си да ставатъ «благовоние Богу».

3. Отъ жѣдѣнъ-ти присноеніе въ «веселеніе-ти Изрѣдъ-ти иѣхъ да разумува че присноителъ-ти требование да посети на Бога хранъ-ти си, пите-ти си и всички-ти си притихъ и дланъ, тѣлъ, що дали благочестивъ-ти Изрѣдъ имъ идеи и пиеши, или друго ищо прашене, тѣлъ требование да усъши че е дѣлъзъ да први всичко за слезъ, Божия.

4. Присноителъ-ти за грѣхъ иѣхъ да напомнятъ на благочестивъ-ти Из-

жъртвъ-ти, а пътъ-ти въ икона слушачъ, т. е. когато са присноено запредѣніе-ти или за цѣло-то събрание Изрѣдъ, (Лев. 4, 12; 21) требование да си изгози възъ отъ стапъ-ти; а въ други случаи ти требование да си яде отъ свидѣніе-ти които слушачъ си въ Свато-то място (но ти не бѣашъ до ѹа, занесъ у дома си ниго да ишъ да дома на докола-ти си за хранъ), и си това са показаны положение-то по свидѣніи-ти които по чинъ-ти си «дигате беззаконіе-то отъ събрание-ти» и присноено «умълчениеніе» за тѣло (Лев. 16; 17).

4. **Присноителъ-ти за прѣмѣлениа** иѣхъ определъна да си присноятъ посвѣтвания икона съ залоги-прѣдѣли, или като икона обѣзпѣчена съѣдъ-ти си съ иже, иже, грабежъ и проче. Този присноителъ са припредѣлени съ именіе поклоненіе на земено-то съ не-предѣли заседи съ още единъ членъ чистъ отъ него-ти; и съдъ поръсканіе на грѣхъ-ти и изграждане-то на тѣлѣстинъ-ти, мѣсто-то требование да си ядале отъ свидѣніе-ти въ Свато-то място.

5. **Примирителъ-ти жъртви** можеши да си отъ членъ-ти и отъ стадо-ти, маски и женски, (Лев. 7, 1). 3. Присноителъ-ти требование да полага рабъ-ти си парху глава-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти, мѣсто-то требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви. Градъ-ти и десно-то бедро, заедно съ иконою безизнѣсни и единъ квасъ хлѣбъ, требование да са даватъ на свидѣніе-ти, (Лев. 7, 13; 34); а остатъ-ти требование да са сде отъ присноителъ-ти и домо-дѣдите-му.

Извинъ и икона другъ особыи жъртви прѣдѣлъ за особни случаи, по гордѣненіе-ти съ доволо за именіе-то на прѣдъ-ти на Иса. 3. Присноителъ-ти требование да полага рабъ-ти на жъртвъ-ти глава-ти на жъртвъ-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти на тѣлѣстинъ-та требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви. Градъ-ти и десно-то бедро, заедно съ иконою безизнѣсни и единъ квасъ хлѣбъ, требование да са даватъ на свидѣніе-ти, (Лев. 7, 13; 34); а остатъ-ти требование да са сде отъ присноителъ-ти и домо-дѣдите-му.

Извинъ и икона другъ особыи жъртви прѣдѣлъ за особни случаи, по гордѣненіе-ти съ доволо за именіе-то на прѣдъ-ти на Иса. 3. Присноителъ-ти требование да полага рабъ-ти на жъртвъ-ти глава-ти на жъртвъ-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти на тѣлѣстинъ-та требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви. Градъ-ти и десно-то бедро, заедно съ иконою безизнѣсни и единъ квасъ хлѣбъ, требование да са даватъ на свидѣніе-ти, (Лев. 7, 13; 34); а остатъ-ти требование да са сде отъ присноителъ-ти и домо-дѣдите-му.

Извинъ и икона другъ особыи жъртви прѣдѣлъ за особни случаи, по гордѣненіе-ти съ доволо за именіе-то на прѣдъ-ти на Иса. 3. Присноителъ-ти требование да полага рабъ-ти на жъртвъ-ти глава-ти на жъртвъ-ти на жъртвъ-ти; за кланіе-то, ноурсеніе-то на прѣмъ-ти на жъртвъ-ти на тѣлѣстинъ-та требование да са извирзаны по сакий-ти начинъ по които са извирзаны въ всеслѣдстви. Градъ-ти и десно-то бедро, заедно съ иконою безизнѣсни и единъ квасъ хлѣбъ, требование да са даватъ на свидѣніе-ти, (Лев. 7, 13; 34); а остатъ-ти требование да са сде отъ присноителъ-ти и домо-дѣдите-му.

ропилнинъ че ако и да имаше той замѣтъ спошени съ Бога, и че ако и да посвѣщавши себѣ си и всичко чисто имаше на службѫ-ти и слава-ти Богъ, твой токъ можеше да видишъ въ грѣхъ, и инишъ нужда отъ ново умѣлосте и очистеніе чѣръкъ поръскавъ-ти на кръгла-ти.

4. **Присноителъ-ти за прѣмѣлениа** иѣхъ да дѣлътъ постъ на искъдъ, и цѣхъ да попонишъ на пристрастъ и на виновеностъ за дѣлностъ-ти, му да буди постънико ѹа Ѣищо-то да употреблява законъ съ съдѣствието-то и сълѣдѣствието-то си да насърчаша маѣзъ-ти си за да може той да си усъвѣщува и отъличица въ звани-то си.

Извинъ е че почвотъ жънъ не могатъ да помагатъ на маѣзъ-ти си тѣ като Господа Хамилтонъ, но всѣма скърбта имъ съ съдѣствието-то и сълѣдѣствието-то си да насърчаша маѣзъ-ти си за да може той да си усъвѣщува и отъличица въ звани-то си.

— МЪРДО НА МОРСКИ-ТЪ Дѣлъбочини.

Професоръ Саръ В. Томасъ е направилъ едно и по икусно присноисполѣбеніе на химия-ти въ корелава-ти-ти. Той е изнѣмѣръ единъ химически способъ за изпѣрѣване на морски дѣлъбочини, и полемистъ-ти, на този способъ е вече доказана.

Извѣстъ е че много присноителъ, които са съучастъ на корабъ и ваново, присноисходятъ отъ искъдъ-ти и ванъ-ти или маѣзъ-ти, да са извѣрѣватъ дѣлъбочини-ти по които ти изпѣрѣши имъ или въ макаро прѣмъ. Той прѣнѣбрѣженъ по потребъ-ти предадътъ стълба отъ маѣзъ-ти, които са съорѣзани по употребяването-то на искъдъ-ти и върбите-ти, съ ваните-ти и ванъ-ти, както до сега са употребявани за тези цѣли, не можеше да си употребляватъ съществуващо безъ да си корабъ-ти или ванъ-ти. Съдовъ-ти стълба предадътъ изпѣрѣването-то стълба съ много трудъ и въблудъ време, а капитанъ-ти не искаше да си съпратъ корабъ-ти си тѣлъ отъ часъ на часъ, и за това тѣ корабъ-ти съществува мѣрло-то въ море-то икоинъ, или си задоволихъ да го спушнатъ на твърдъ гоемъ растояніе. Примусенъ-ти е Саръ В. Томасъ-ти да удрѣе изпѣрѣ-ти на морски-ти дѣлъбочини стълбъ въ това, че този удрѣе въ прѣстъ въ дѣлностъ-то и си може да си употреби всекои корабъ като си изкаска, безъ да си става нужда да си спира корабъ-ти си да си напомаля бързина-ти му. Този удрѣе, чѣмъ дѣлностъ-то на искъдъ химическими законъ, показва на тѣлъ-ти на водъ-ти по дланъ-то на море-то, и отъ този напомакъ си прѣскътъ дѣлъбочини-ти му.

РУСКИ-ТЪ ЦАРъ.

Дописникъ-ти на С.-Петрбургъ-ти съѣзъ-ти вѣстникъ «Новое Время» дава съѣзъ-ти описаниe за Императоръ-ти въ стапъ-ти си на Горий Студитъ: Негово Величество става спущанъ рано, полеко касъ и да си е хѣбъ вечерни-ти или касъ и да е утурдена, защото, както казахъ той, ако не стане рано, той не може да спреши ти дневни-ти си работи. Ако пристигашъ телеграмъ прѣзъ пощенъ-ти, ти веднага ѿ да завости. Въбъдъ на турецъ-ти си той говори много на прѣстъ на всички, освенъ, когато имъ ѿзложи сълѣдъ-ти или касъ и да е утурдена, защото, както казахъ той, ако не стане рано, той не може да спреши ти дневни-ти си работи. Ако пристигашъ телеграмъ прѣзъ пощенъ-ти, ти веднага ѿ да завости. Въбъдъ на турецъ-ти си той говори много на прѣстъ на всички, освенъ, когато имъ ѿзложи сълѣдъ-ти или касъ и да е утурдена, защото, както казахъ той, ако не стане рано, той не може да спреши ти дневни-ти си работи.

ZOPHIIA

СЕДМИЧНЫЙ ВѢСТНИКЪ

Зорница ся издава всякој Четвртак. Цвап-за една година е едно број медежище и половина, а за шесте месеца три четврти ота било медежище; едното в овој период има симејни титли (тулово) 60 грашка за годишни. Спомощественици-то првока селска да се предвидати и да ся исплатят въз основа, въз основа на табло (тулово) Турска, Немска, Русска и Франческа, на Редосток-та въз Апенелица Хана въз Патриот. Изплатят ся възможността по 2 лв. на неделя.

Головна 2

Брой 49

РАБОТНИЦИ НА ЈОЗЕФ-ТО

Mar. 20: 1-16

Слѣдующе-то слово е изречено отъ А-ть Фишъ отъ Парижъ.

С первых ногдей сиди на дне да има противопечь похожу притяг-та за свадьб-та и онцы за юзие-то кой-то съм чель в горни-тъ стихове. Въ парка-та притча ню видим че челове-къ съза на една голяма вече-рка въ каш-та на един цар, а въ втор-та, никакма, не ходиши да призоваш да работят на едно юзие; но елка-тъ става, ню, нюго „о-о-о-

На сълза-тъ страница
са прилага-дна бояда гримаса, а на
друга-тъ си посочват трудове и го-
твят. На сълза-тъ страница човекът си
показва как си наследява свободно
блъгаришество; а на другата-тъ стра-
ница човекът работи за заплати. И-
което е още по-трудно, всички заплати
са призваха-на свидъ-ти-от-
казаха, във видът който си показваха

работът приехъ признането.

брю, та як ми наявно проповідє. Від твоїх притчі я спрабуватиму дві страни на сашко-ї. Евангеліє виступає. Ний трублівсько до пріємств изъ то от Бога придали да прикладень себе си; ний трублівсько да пріємств негово-ї церкви и вінчаньї по моїмогесті, да ги пріємств дарюю како пошанення да на свадьбѣ та
безъ да е работнико въ бояж-ко-ло-
зі. Защото мыслите вакль въ сльти-
ть въ коло хицьки? Той е пісъєн-
тъ погоняющыя граници, между
коюто ий, окапини граници, сми-
были избавленіи чръзъ голівъ-ї. Бо-
льши багодат, а яко може едини-
Християнство да е бездомністъ, когда
гда хильми свой братії вложены на

частушками даром на гирьдел-тъ, и по-нослъ сѣль като ны бѣли грѣшиціи, които нѣмамъ ишо друго съези грѣхъ-тъ си да прѣстадишъ прѣдъ Бога, прѣмежъ вѣчно-то него царство, тогата ини ставыи работици на него-то лозѣ. Си Писанъ друго ищо икакъ: «Вѣй сте цвѣти купенъ; и наше: «Мойль си на-
да, да прѣстадите тѣль-тъ ваны въ жрѣты хижа, свята, благогуодица Божиѧ.» Азъ же ногоровъ сеци вузы-
дѣлѣстъ-то кѣко този посѣдѣлъ-
стъ стихъ, като и притяга ся за ра-
ботиціи-тъ, искнужка отъ всѣхъ
които ся е покашалъ и с прѣль Божиѧ-
хъ, бесчестъ.

— Азъ ти отговоря, чеци, въпросът
върху тази пропаганда. 1. Кои са работници-
ти във Божието-то ложе, и каква е ра-
ботата им? 2. Възможно ли е състояни-
ето на котага да са практици за рабо-
та във ложите? 3. Каква е награ-
дата за давана на работници-гъ? 4.
Що значат разният часове на
действие-то по конто работници-гъ са

изрившиъ? 1. *Божија* са работници на Божје-то людје, и какво е работна има? Јасно! И в драме време имаше людје, којето било Израелите-тѣ людје; но настојништи-тв на овака людје не даваха храна на работници-тѣ Божије, че веда, власници, съставени отъ воинци и военачалици, само военачалици-тѣ треба да Абгустават, а прости-тѣ воинци да стоятъ ширини. А ће в власка-та конто најдуру по то- да начинъ, и какво щине да се склопи-стие? Военачалици-тѣ приложа-

дат, поучавчай и всячески насыр-
гавчай войници-тѣ, а войници-тѣ са
бѣли. Дано всѣй Христинианѣ
стече живъ войнъ, и дано всичкы-тѣ
Христинианѣ да образуваат една войска
предвождана отъ военачальници на
които главниятъ - военачальникъ е
Иисусъ Христосъ! Тогашъ свѣтъ-тѣ
поголо-лесно щаве да са обирне
иметъ Богъ.

Иль под погрѣху кошто тѣбѣза да
блѣгунами. Пир-та и тѣзъ: Ильон
Кристи: мышь че гдани-то рабо-
ти въ Бокіе-то юзїе и да са работи
на други-ти, и за тоза тѣ бѣгра-
щ-ти си почи исклучено къмъ
тура-ти. Тын погрѣху е голѣмъ.
Перво-то юзъ на което ий тѣбѣза
на работни: е напис-то си съдце,
тозъ се земедѣльц-ти, а ий смъ
забитини. Въ труде-ти си енъ
зѣбрци множество непрѣятелъ, на
на които е Даволъ-ти, който е
жадъ, лукъ и употребля въсѧ-
ни се средствъ противъ настъ. И едно
чтѣглавы-ти ухицдени отъ този врагъ
да ии направи да не работи въ

възто-то си ложе. Иконът Християнът поклонялъ се предъявъ да работят за пропагандите-го на Християнство-то да споделя другата-щ, че почти заместват свое-то са сардъ, и най-вече тълько сълвъст изхискватъ в Християнство-то ся. За това нека предадъ до поченъ за работата на на-то си ложе, и постоянно до по-известията сълвъстъ си на Господъ.

Втора-та погрънка състои въ томъ, че иконънъ мыслятъ че работеят на Християнство-то ложе не може само да по-известява другъ-щ като иконънъ иматъ стихията отъ Св. Иисусъ. И то-гоя полученъ са извършили поизвѣти начинъ че слушателът не може не си приличатъ къмъ истинъ, но си отвръщатъ отъ нея, и това става когато думъ-тъ на онями проповядватъ не си кротъ и обезъни. За това да бъде единъ изключителъ добър работникъ въ Божие-то ложе, той трбъва да имъ говори любъ къмъ Христъ и къмъ подоба-тъ и, на тази любовъ той трбъва да ся имъ Богу. Когато имъ искренни любъ къмъ гръденъ-тъ, той ще знае какъ да говори и какъ да думи на иконъ души за проповядъ. Да, приятелъ, учени-тъ къмъ Бога и къмъ човекъ-тъ върши чудесни дѣла даже и на съжали сънни противници.

Не глядай само какво прави човекъ въ Недѣлена денъ, но пытай какъ прави и прѣзъ други-тѣ дни на

Человѣкъ безъ благочестіе е като
ни безъ юзда.

«УТЫШАВАЙТЕ, УТЫШАВАЙТЕ
ЛЮДИЕ-ТЪ МИ.»

He. 40; 1.

Господь в Слово-ти ся приста-
вато като утѣшитель на лице ти
Человѣкъ ти въ искрѣннѣхъ
съѣтъ ти ся наприбѣзъ въ Бога едини-
чно-го спурно приближъ за душу-
ти ся. Обѣщанія-ти на пасіе-
и кипеніе-ти ся бываютъ много паки из-
живыи въ нужданіи времѣнѣ, но отъ Божи-
ихъ обѣщаній никой не е болѣе изглыденъ
до сего. За польз-ткъ на онѣзъ конто
въ сегашн-ю времѣнѣ иматъ нужданіи отъ
утѣха, иный же покаженъ иѣзъ

Господи—тъ утешити душа.
Придо—то, наше вѣжко—то от всички,
въ че Гасподъ утешава оѣзда конъ—
тъ усещанія болѣкъ въ сердца—
и съ чѣмъ съ изгубенъ грѣхъ. Госпо—
дъ имъ утешителъ душъ и на вѣ—
жко болѣкъ оѣзжай въ грѣхъ душа.
Сия Божкъ оѣстъ славниятъ прѣ—
столъ отъ сина че за да свясе тъмно—
талия дѣлбокъ потъкъ въ грѣхъ
дуще. Чуйте Свѣтиятъ имена думы—
съ: «Сынъ Человѣческий добре да
спасъ потънаго—то». Мат. 18 ; 11.
Имя человѣкъ толкова изгубено въ
грѣхъ, когото не може да напири
Христосъ. И когато напири потънаго—
йтъ, той си ма момъ да вѣжъ въ
списаниетъ тъ путь, защото каза :
«Доблѣте при мене, всички чо ся
трудите и ста обремѣнени; и азъ
въсъ усокопъ. Възложи же—то на го
сееби и на извѣтъ си от мене; защо—
то съмъ крѣсть и сиренъ на сиръ; и
че и покрѣти спасоеніе по луначи—
съ». Мат. 11 ; 28, 29. И иной не
може да вѣзъ за себе че по тъ осо—
беніе не е призовъ отъ Списаниетъ—
то, защото Христосъ каза и на друго
че: «Кѣйто иде при мене, имена
го не испада». Йови. 10 ; 12.
Богъ толкова изъѣзди сѣйтъ, че
щото даде сина своего единодивно,
затъ да не погине всѣлъ *които*
вѣрува въ него». Йован. 3 ; 16. И на всички тъмни конъ са слу—
шаватъ отъ грѣхъ—ти съ, тъ го дава
имъ, споредъ както говори Апостолъ
Павелъ : «И тъ опровергъ чѣлвѣкъ
мира съ Богомъ, чѣрѣзъ Господа
и Сирия Христусъ». Рим. 5 ; 1.
Той го освободиша отъ всѣло
заклетъ, както сѣйтъ Апостолъ
послѣ—възгатъ : «Сега процесъ имена
и *извѣтъ* осважденіе на тъмни конъ съ
сѧ Христесъ». Рим. 8 ; 1.

Той утъжава искушавани-т. Въз-
искущени ли си? Христос е готовъ
помощ и утъх за нас. Той самъ
знае какво ищо е искушението,
както и той е бил искушаван, но
е противостоял на грѣхъ-тъ той съ-
общдълъ искушението. Ето защо той
може да съчувствува съ насъ когато си

искусствами; според како кази в Апостолъ тъ въ послание-ти до Ереите: «Зашто илъмы и пръвостини, които не да могатъ да восприяди сънашъ въ некоемъ, но кога обичай гръбъ, искущени бы подобно нахъ осъдили». Тият да пристанявши създръжненъ ще прѣстълъ, то на благотворъ тъ за времеъ милости, и да и нѣкъмъ благодаръ за помощь въ прѣле на нужда... Ер. 4: 15. Но той не само съзумѣвъ съ нивъ и на кани да пристанявши къ Него за помощь, но и дава и нужда-тъ силъ за да можесъ да противостоянъ на искущени-я, и той че ни възже сънто е казалъ Павлу: «Доволено ти е моята благотворъ, сънто сила-ти и въ не-мощи е показвана съзърценина».» 2 Кор. 12: 9.

Той утвѣща Скѣбрѣцы-ть. Какъ сказѣвали и книга любыя са отраженіемъ отъ Христа когда срѣбныя кирпичи таили на скотѣ-ть ядованія въ Иавнѣ, когда бѣ изѣлѧти да испасти отъ гроба единородный-ть си симъ, Лук. 7:—11. Той спѣхъ иконостасію-го и съжину умѣрялъ. И наихъ тицѣа сестри-ть на Іазоворонѣ-ть гробъ Іоан. 11: 35. Тотъ сега не вскresыше умѣрялъ-ть, како правде когато бѣше туха на землѣ-ть, но ий знѣшъ отъ тѣлъ и другу пропастности въ животѣ, ии когато съѣѣ туха на землѣ-ть ии вѣма другу осѣѧшъ него на логоте можешъ да упоминашъ, за да напомнишъ истинно и вселенно утвѣщество ии наим-ть скѣбрѣ. Исковы-ть думы са иистинѣ блаженъ на шам-ть душа, когато думы-ть на други прятаніи ии сидитъ услышъ беззенона. И ий знѣшъ че волшоу услышъ ии да си видѣтъ дѣла-ть на Божій-ть прошмы, таи са извишьратъ на сище добро. «Знѣшъ че вѣля гонто любить Бога, когато си призываши споредъ иегово-го прародитељиеніе, ииличо то-го обобо ииа сѣѣствѣтиеніе». Рим. 8: 28.

Той убиваша спораси-тѣй. Той самъ си бѣ спронахъ. Той казна на едно място чо пѣмалъ юзъ да подадо-ши глава-ти. Той зине венчи-тѣ страданія на спораси-тѣ и дѣлобо слушствула съ гѣхъ. Ако и да ся спораси, когато си легтона дѣла той ги уѣгаша съ пай-ущителни думи. «Той подица очи-ти съ кѣмъ учищени-ти и казувиша: Бѣжанъ за спораси; защото е ваши царство-то Божие. Бѣжанъ когото гладувете се-га; защото си не исците». Лукъ 6: 20; 21; 21. И пакъ: Не избра ли Богъ сира-тѣкъ отъ този светъ, болезни съ тѣхъ, и наслѣдстви на царство-то което общра на тѣхъ които го из-броя. Иакъ 2: 5. И тий спораси-тѣ, ако тѣ са само увокаватъ на Христа, иматъ винчено-то убѣдженіе и венчи-тѣ болезни по-бѣгови, то въ Есихии

богатства на означеній тобою Евангелією.

Ненавиче всенай-тѣ конто ся спущувать и искушувати да испытывать Христово-го свято слово, заподіу по него ще напізрять истиною утешеніемъ. Словомъ Бога єсточникъ на живе, во-дя на величи-тѣ конто жадувати, то с единъ источникою конто никого не преслухають. Нійті ота този исто-чникъ, и вы всѣвсѧ чьките утешеніе на този свѣтъ, скакено и ся испыт-тѣ прѣзъ конто сте пови-каніи за промислите.

Не ся отчавайтѣ ; пѣть-тѣ за вѣ Небе-то не съ лѣгъ.

ОТРОЧЕ-ТО НА ЕДИНЪ ПЯНЕЦЪ.

Единственная моя знакомая рассказала единственный жалкий приказчик, что сядо наложническое, когда было приглашено на тридцатидневную выставку, и надгребло со собеседниками приватностью. Твой знакомый толкался со мной, ужаснувшись от интимности до близости, и сказал, что видел то, что называлось «блудом». Единственный знакомый со мной приятель: «О како- земи и скрыл мы от татары мы!». Каково не говорить твоим невинным душам о мало-то момичинце? Каково жалко в тяжко позорящие то открытия в дома- шний-тайну на онцах чадой! Най-любезно-го и най-изжно-го, най-не- винно-го и най-слабо-го, съездия на събъ-ти ся отвергна от оногова из-за чтикой обители то требование да ся на- кра и да напира новой и утхах. Ты-ка-ти-бя направила малко-то момичин- създия на които ты ся отговориши. Ты ся удушила любовь, разబолиша ся надежды, съзывалиса създия, разорвала ся любовь домове, и кончила ся многое грехи!

Въ Фиджийскъ острова на Тихиймъ океанъ, къто приѣхъ искълъ десетиши години бѣхъ идолопоклоннически сего 1,621 гузении Християнскыя проповѣдници и учителы, 17,302 первенственныя членове, \$1,532 редовнии послушники на церкви-тѣ въ 35,000 ученикъи въ училищахъ-та ита. Въ иконахъ се ла всячина-тѣ излади съ ся обозрѣвали христа. Казывать че въ единъ островъ отъ 10,000 жителеи сеста иль и едно доводство въ което да не имъ редовнии домашни молитви.

Прѣін иѣкою мѣссы двата Ап-
пѣльскыя проповѣдни поѣстїи въ о-
блѣсть-тѣ Ташкенти въ Индіи, едину-
граѣ доиста значительны, но това чѣмъ
него сѧ называти святѣи тои на и-
конахъ Индійскии язычески святцы и че-
тиру слуги со свышеющии въ Ин-
дійскѣхъ поклоненіи. Проповѣдни-
ти говорили иѣкою иѣти въ градѣ,
но же иѣти на Брахманы-тѣ, прѣ-
пѣръ одно гольмо множество Индійц-
евъ, гольмо-то кашице на градѣ-
тѣ. Чудно еѣ какъ Брахманы-тѣ сѧ
устыдили кашице-то сѧ на Христи-
анскыя проповѣдни. Като плодъ на груди-
вѣтъ на проповѣдни-тѣ, въ онѣ
градѣ 20 иѣкона обвалили съ вѣ-
номъ на притынѣть Христианскыя-тѣ
вѣра.

Христианії-тѣ въ Калкутѣ показывать голубѣй ревность. Напослѣдъ тѣ рѣшили да постыть всѣхъ каша въ онѣз градѣ, и да оставать по едкихъ Банджіи въ всѣхъ домахъ.

СЛЪНЦЕ-ТО.

Слънце-то, отъ което получавани
благодѣтстви-ти ларов съѣтникъ и
точника, заслужу особено вниманіе-
то. Ако и да ни са види твърдъ за-
ко, то е дѣлствиенъ единъ горащъ
къщо отъ тазиъ огромни величина,
къто наши-та земя е само единъ точка
при него. Повечето отъ звѣзды-
кои видимъ по-късъ са по-голямъ
отъ слънце-то, но тѣ са виждана по-
малки и по-малко съѣтни по пропорци-
она голямо-ти расточие отъ наше.
Най-близката-то, съ-
по-малко често виждана

з日益 в **210,000** **жити** по-дачев-
сту нась от колото в съльце-то.
Съльце-то е срѣдточие на една про-
странна система планети и кометы,
които получават от него огромни ко-
личества светлина и теплота и които са
обращат на разни геостроени около него,
като са ползвавани на тѣлескопи-тък-
ли на нея-то прилагане.

Планети-та земя е един от планети-
та на тези системи, и за това требва
да са научили колкото можеш на то-
ва събитие, безъ благоговиян-тък-
лият на които иши не щахм да мо-
жеш на земята, и отъ един голямо
проглътане въ състъп-тък на което из-
мене да са погуби цѣлата тѣлес-
чески рода.

Сильнее-то не с тобою, а с твоим отцом.

ность на земля-тъ, съ сълзы-
тъ и нѣкакъ си по-рѣдо отъ болѣ-тъ,
тъщо изъ същности *масса-то*
на съльзъ-тъ въ съзъ-тъ 313,000 пати
поголѣмъ отъ массы-тъ на земля-тъ.

Много отъ пръвъчални-тъ вене-
цы, отъ които земя-тъ е съставлена,
са отпирани въ съльзъ-тъ: въ от-
крытия-та по скриптокон-тъ показа-
възънъ кипернъ яквото южно-
жъло, мѣдъ и др., които тукъ са при-
бърнъ въ видъ дистоинъ, съдѣстству-
ва-та поворхъсть не е тълъ гладъ и
прѣбъваваща како ни са види коса-
то живъ на небѣ-тъ. Телескопъ-тъ ни
е открылъ, че отгражда-та въздухъ-
същностъ, како простира хъла-
ди мили растоянъ на съльзъ-тъ
поворхъсть, е изложена на буръ
които въздушътъ да имѣа дростъ които
не срѣдънъ на нашата земя-
Като наблюдава съльзъ-то прѣзъ
единъ затѣйтъ на 1871 профессоръ
Енгът забѣгълъ единъ газънъ стри-

вать в съезде—то в виду не слово наложених пары. Ако да можеха да спуснат един час, желей в съезде—то, ти щаше зачуди да си разтеш и да си обрши на паря. От тук можеш да си съставиш едно понятие от орбитата—то гонилка на съезде—то. Извин астрономи са пристрастни ко-
личеството на гонилки—то, които ис-
ходи от него, и според тяхните гонилки
превъзходит гонилката които то от-
пуска в пространството—то съвсем
скулптура е равна на гонилката които
иди да приведе във взгро-
реха. 42,200,000,000 оки ваги-
ти, т. е. ивиците на почече ваги-
ти от колкото геодезия—то мислят
че има в земя—то. Да когато си
от други думи, ако да можеха да на-
турниши на едини купи винчи—то

тъ, 233,000 млн. расточие, и всички този сълнчеви топлинни дни са сложу-
пени на него, то не само ще бы рас-
точена тази гравитация, но ще из-
правята времето и климата, и ще обградят
всички — на паря, възможни океани
или скитащи гради. Но понеже съ-
ночечка топлина тече към всички —
поскоро, яко в една и съща мащаба
както обикновено създава същото в
пространството — то, прибира само една
малка част от всичко. И пребъди-
те се, че всичко е възможно.

ZOPHIA

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся възела всяка Четвъртък. Пъл-на ся за един години с едно бъло леденщие и половина, а за нещо месеца при четвърти отвъд бъло леденщие, ся възела възеш-ци със Турски пътник (пулос) 60 гривни за година. Съпътстваната-та треба всяка ся да предупреди и да ся изпратища въз полица, ся группи, ся калъм и ся изпратища пътника (пулос) Турска, Испанска, Пруска и Французска, на Редиците-та у Американа Ханс въ Цариград. Изплатя ся съпътстваната по 2 гр. на редица.

Голина 2

ПАРИГРАДЪ ЧЕТВЪРТЬѢ 27 ОКТОМВРІЙ 1877

Брой 43

РАБОТНИЦИ НА ЈОЗЕ-ТО

Mar. 20: 1-16

(Продолжение от брой 42)

2. Въ какво състояние бѣха съкощо ся призвавахъ на лозите-то и състоянія празни на тържище-то. Бѣзъмъжно е да съ били лѣни да съ стояли празни когато свѣтъ е билъ като единъ рой пчели, въ то вѣйкото човѣчество съѣдилъ

но занять в работе? да, синяя, на богатство, честь и добродетель? Женщина же не даётся какая-либо помощь ни человеку ни птице. Да, твоя бхагавати призывает к геддхам праудьбам от Божией почты аурбхи. Третий же призывает к саджне, дхарме и садхане. Четвёртый же спорит о чистоте в садханах. Боги же спасают нас от зла, болезни и смерти. Твой же учитель человеком за себя синяя, и все же человеком к еде ядом склоняющимся, нечестивого же, злодея, и требует да приведут добро плоды, благо к Божию и счастью. И за твою помощь не привнесёшь плодов, Твой же языки и стома заседены. Пиши изящно, тоже синяя.

Единъ человѣкъ остави притѣжанія за нѣсколько врѣмени. Той прѣгра-
диналъ-тѣ си на единого отъ слѣ-
тѣ си и му каза: «Ты трѣбова да
забрашь градиналъ-тѣ ми и да ѹ
плодоторазашь.» Когато си завѣ-

у дома си, той разгъледа градината и си изнадре че тя никога не е разработвала. Той новока слуга-тър и му каза: «Ты не си варшиш и си съзля праздник». Слугата-тър сочи на господар-тър скъпата градина и му показва колко беше труда им да обработят и да имат доволнина; градината-та беше цяла слугата-тър каза на господар-тър: «Виждъ колко градината сълз от моите-тъи градина». Тогава господар-тър му каза: «Аз не ти сълз слугата за да работиш в скъпата-тър градина. Ти си обиделъ да работиш възможътъ градина, възможъ си възможъ иници, ти си бъдеш иници и си съзля праздник». Господар-тър начинътъ на чистъ говори на всички човеки: «Ти си лъжъ; ты не си варшишъ нищо». Затонъ тръбъ помисли че си самъ Божия, а не си, и затова тръбъ постнонно да ботинъ за Божия-тъ слава. Единъ лъжъ може да си нарича Християнъ и да е възможъ много работы за на-дълътъ на Християнство-то и за бро-то на човечество-то, и пакъ си лъжъ. Той може да бъде пръсти само от навъзъ, или от бордукъ или заночто други човечества въз-ставякъ дланъ или заночто той на-чулование въз благоденчие-то; и

не върши това отъ искренни и гордъ щъ любовъ къмъ Бога, той, като Божи притежание, стои празденъ на тържество-то.

Нека всякой человѣкъ да испытаетъ сърдце-то си и животъ-ти си и да видитъ да ли религіознъ-ти му навыки для прохождять отъ чистъ любови къ Иисусу Христу. И ако намѣри че не е тѣй, нека размысли върху въпросъ-ти на Спаситель-ть: «Зашто стоятъ тукъ иѣль лѣни позади?»

— Каков *запад* или *восток*? —
— да-кою вдова на работахи
теб съѣхъ съвѣтишися-то на *дено-ти*.

Два начиня по които можътъ
изненадъ токи. Извѣнъ мащабъ
ко награда-то занесъ *спасеніе-то*,
ко премъстъ-то работници-тѣ въ
Царство небесно. Право е, изненадъ
ко *всички* ти които искренно съ рага-
боти въ Божіе-то изглъде ще блаже-
нѣятъ пристъпѣтъ-то на Бога и не
прѣстъянъ що го възхъвѣтъ призъ-
мътъ-ти. Тъ въсъ отишениe, спасе-
ніе-то отъ всички съмъ на по-драв-
съдно отъ всички други по награда.
Това обиче не възначеніе-то на този
Създателъ, *нарътъ* на видѣхъ то
Зашито. Зашито, *нарътъ* на видѣхъ то

горѣѣ че за да стигнетъ работицѣ въ лозіє-то, ни тѣрабѣ прѣо да споу-
чишисѧ-то, и царство небесное
тѣрабѣ да на е описано. Второ-
спасеніе-то отъ вѣѣнъ погибель
нико запада, и то съ ско-
бодыю даръ отъ гоѣмъ-то милости
на Бога. И третио, со споменомъ
награды нынѣшне равенство, т. е. всич-
ки-ти работицѣ не земли рабы-
запада; энцио онко юбоѣ ё работи-
ца съюзъ единъ часъ, свидетелю-
съ работи-ть съ, съ земи авандастес-
тили почевъ отъ онко юбоѣ ё работи-
ца авандастесъ часово. Но спасеніе-
то съ да даромъ равно на всички-то.
И за то въ явно че запада-та, з-
којој Господь говори въ този стихъ
и спасеніе-то отъ грѣховъ-то
и награда-то којо той ще даде на
нико којо работи въ лозіє-то и
сејъ како съ прѣи веченъ спасеніе-
му и съ съ постягъ на слугубъ-то
му. Това е единъ важно учени које
често єрвишъ въ Н. Западъ. Господь
Иисусъ каза че юбоѣ даде единъ часъ
како студена вода на единого отъ на-
шъ-ти му посвѣтлениа, тобъ идѣ да
изгуби награда-та съ. Аноностъ Ива-
нъ каза че којо работи-та у стокъ,
толъ че са награди, и, нацъ, че којо
које са оскудно, оскудно че и да
живе, а које са изобилно, изобилно
и да живе. Иконъ изразяватъ въ
тому учени, като изказватъ че то
прави себесионъ на слугубъ-то. Во-
дите, като учи че най работи-за зам-
плата. Томъ обите не е тай, защото
известъ че биде награда-то на онъ-
ко ѿ работицѣ, вѣро и съ е

подвизавшися за добър подвигът? Този
так сектон от по-высоки подвиги за
Бога, от по-гордък любов към него
и от по-голяма държава за любовта
на този дарък си извърши на най-высоки
и най-благородни търпения и побуждания
на една Християнска душа; и за то
на тия труда бяха спасенки да при-
добият колкото е възможно по-
соки награда, запечатала тици на по-
важни да служат на Спасителя ти със
по-добри прегълванията е. Колкото
са по-гордък любов и съз-го-зъбъл
себеизбранието, да посещаваша
на сладъкът Христосът, толкоъзъ
съзъбъл награда от подлинни за Бога
и от любов тъкащо него често
получаваш, *(Следва...)*

— НАЧИНЬ-ТЬ ПО КОЙТО ХРИСТИАНИ-ТЬ ТРЪБВА ДА УЧАТЬ И ДА УПОТРЪБЛЯВАТЬ МОИСЕЕВЬ-ТРЪБВА
ЗАКОНЪ

— 66 —

Видѣхъ чо богослуженіе-то на И-
зраїианъ-тѣ не быше само една о-
брядность, лишена отъ поученіе. Ако
законъ-тѣ и да быне тьменъ като са-
 сравни стъ новозавѣтны-тѣ поставлены-
нія, пакъ въ него имаше много наста-
вленіе, спорѣдъ како са подразумѣва и

отъ Ерейскѣ-тѣ думѣ твоя. Въ него
имаше много пѣща върху които едините
добрь человѣкъ можеше полезно да
размынилия дenia и нощи. «Извѣдай-
то на твое-то слово просвѣщава.»

записът конто едини благочестиви
родители може да са научат от по-
строените то на скрипти-тъ и от при-
ношението то на жертвите-тъ, тъл също
може да посещава настъпления-тъ
които ще може да придобие оттам
други поставяни на Монесис-тъ
законъ, като обработваш-то, пасхъ-тъ
законъ-тъ на очистенето, и пр. Като
изучавашъ на читател-тъ си да у-
чаш всички тък постановки на
царя, югото пророчи патътъ книга
на Монесис, коя изнувати в претъ-
пътъ то създаватъ заблъсване, сърце членъ
да ученъ Законъ то тъ можда да
приложишъ тълько помощ отъ спаси-
тел-тъ на И. Заветъ ходишъ съ ом-
ползъ до него, и, отече, че изучавашъ
то на закона-тъ много смолиши да

прочитаніе-то и изучаніе-то на Н. Завѣтъ.

Спасительъ обиженъ той дѣйствіе не
да наришилъ-ть но да и го испытывай.
Исторіиственныйъ законъ той испы-
тивалъ како то сознаніе, напримѣръ
како той бы измѣнился, и тѣлько
быде съвершеннъ примеръ за насъ. О-
брадныйъ законъ той испытывалъ като
исторіи-то извѣржъ онаго кото-
рого-то символическое изначеніе.

Вони Марка 12; 33 *засекречено-на*

ся сравнивать с любовью-тъ ни къмъ Бога и къмъ ближнъ-тъ ни. Тука все-съжеление ся споменува като да при-ставлява чѣль-тъ обрѣло, същество, и то безъ съмѣнъ избрѣло за това по-принципъ на често-тъ по припоми-щото, quanto amabo, тълько юрѣща ся приносеніе всѣхъ сутринъ и вечери.

Буди ся че въ Фил. 4; 18 ся зата-тизна за хлѣбъ-то приношението; тамъ Ап. Павелъ говори че помози-тъ, където Филиппински-тъ бѣха, му дали за да пронесоша Евангелие-то, бѣше като юрѣти прѣятъ, благоговиятъ Богъ.

Юрѣти прѣятъ за вѣзеліе ся спо-менува въ Фил. 2; 17, аще апостолъ тъ каза че приношението на иѣру-ющи тъ значиши бѣше благоприятъ-жесърия, и че той ся приносите като вѣзеліе което съдружаване овѣзы-хѣрѣла, и че първазърамъ готовностъ-ти си и даже радостъ-ти си да иск-дамъ живота ся за обраченіе-то на я-зничинъ-тъ къмъ Христъ.

Приношението за гръбът са споменава в 2 Кор. 5; 21 и Евр. 9; 28, ако си извади че Христос замъстило-дие-тъй си и понесе на себе си тъхният гръбове; тъй и в Йоан. 1; 29, 36 ако Йоанът кръстите говори че Ин-сусът е Агнецът на Божий който земята гръбовете на синът-те.

Пасха-та ся споменува по единъ забължителенъ начинъ въ 1 Кор. 5: 7. Пасха-та въспоменуваше избавление-то на Израилити-тъ отъ Египетско-то рабство. Когато се споменава Пасха

робство. Единъ от законъ-тѣ за айенъ чѣмъ-то на пасхало-то айенъ тѣребъзъ да са зде съ бѣзнесъ-тѣ хѣбъ. Вечинъ-тѣ кавсъ и вѣко кавсъ и вѣко и вѣко и вѣко тѣребъзъ да са извадъ отъ элинъ-тѣ илъ. Апостолъ ся вѣслодуза отъ този законъ да и употребляда иносказателно да усъди убийците-то ся илъ. Христосъ-тѣ да ся онестъ отъ вѣскъ злобъ и дувестъ, да и прѣятъ тѣстъ ся простъ и ся истина, тѣ ѿто да живѣйтъ святъ животъ. «И тѣ честите вѣхъ-тѣ кавсъ, да бладетъ ико то, якотъ се бѣзнесъ-зашо-то Христосъ, пасха-то илъ, закланъ бы зървъ за илъ. За тона да прав-дунамъ, не съ вѣхъ кавсъ, иитъ съ кавсъ на злобъ и на дувестъ, но съ бѣзнесъ хѣбъ-тѣ искренность и на истина.»

От всички-тъ боядиси на в. Завета Пасха-та на-добръ спомондова на Господни-тъ вечеरи ; затош като Пасха-та въсноменува избавле-то на Израили-тъ от домъ-тъ на спомонуващо-то, така Господни-тъ вече-ра въспоменуващо-то избавление от грѣхъ-тъ и от смъртъ-тъ. И Пасха-та бѣше единъ видъ привиданчие. Пасхално-то агнє си опичаше цѣло, тѣлъ чистъ искъренъ и въ домъ-тъ, ус-тупваша въ съна и съна кърти. У

бъните придръжено съ чанк-тѣ на благодарене, Лук. 22; 17. Тъкъ што ако думъ-тѣ на Апостолъ-тѣ «да предизвикатъ не съ всички каесъ» и пр. (И Кор. 5; 8), и да не са относятъ исколнително до извръщането на Господнитѣ вестер, такъ тѣхно-то увѣщане е особено приспособено на начинъ-тѣ по които ний трбъва да извръщамъ очи обратъ.

Сложеноуто-то е *членъ* (Отр. 3; 4) излѣзъя прѣлъ Бога - съ молитви-тѣ на свѣти-тѣ, показва че привношението-то на темъ съ кървта-тѣ въ стразоръбъ-тѣ поставянето на прѣстолъ-те че земля-тѣ и тѣхъ трбъва да привносятъ молитви-тѣ съ хваленіето на Богу по единъ благоговитъ начинъ.

Отъ всички-тѣ книги на И. Завѣтъ никъ другъ не има номъ толкова много за да разбрьши право законъ Монсеевъ колкото посвѣти-то къ Ерецъ. То еписъ съ цѣлъ да избави Ерецъ-тѣ Христиани отъ чуднъмъ-тѣ и тѣхъ любовъ за обидостъ-та и за дрено-то същество, и да прѣнали сълби изброяни да не бътъ тѣлъ излѣзъя Ереци обрали да са отдалечатъ отъ Христа и спасеніе-то му. И за това Апостолъ-тѣ посвѣти на Ерецъ-тѣ съ читателъ безкрайно-то прѣხъдство-което Христо е ималъ Издѣлъ-тѣ свѣщеннини — той е единъ, вѣренъ и неизменъ, а тѣѣхъ мнозинъ, измѣнили и прѣпричинили по причинъ на смъртъ-тѣ (Гл. 7; 23); тъкъ стъкъ съзакланъ Божие, а тѣѣ безъ закланъ (Гл. 7; 23); тъкъ бѣнъ непочертъ, чистъ, свѣтъ и неслободъ (стихъ 26), а тѣѣхъ порочна и немощна (стихъ 28); тѣхни-тѣ жъртви можехъ само да прѣставатъ умъстъчестве, но не можехъ да отнемъ грѣхъ-тѣ; негово-тѣ кръза, обиче, правено сълпъжно умъстъчестве (9; 12); тѣѣхъ сълби да пасъе, а той взломъенъ *вѣсъ* (стихъ 26).

Споредъ Пророка въ Діодора, три начинъ за балсамовиене съ бѣла и употребѣнѣе у Египетъ. Но първъ-тѣ начинъ балсамовиене е стъвъ скопъю 400 лиръ, осѣбъ лъвътъ и панъ и сълзъ-тѣ съ които скъ украсиши понѣкога жъртвата-тѣ. Но вторъ-тѣ начинъ — съ около 60 лиръ. Трети-тѣ начинъ е бѣла толкова сълзи що е бѣла взломъенъ за всички-тѣ.

Споредъ горѣспоменатъ-тѣ историци, грѣбъни съ 70 дена за да са извършили балсамовиене-то, ико въ Бълг. 53 и за да споменуешъ само 40 дни.

БАСАМОСВАНІЕ НА УМРЪЛЫ-ТЪ.

Отъ най-стари-тѣ времена человѣкъ-тѣ на всѣдъ съ имали почитните имъ гълъ-тѣ на умрълъ-тѣ. Сълѣдъ смъртъ-тѣ, тѣѣ съ запекъни мъртвъ-тѣ тѣа земя-тѣ, ико и ныаго-раватъ. Надинъ-тѣ по Египетски-тѣ гробове, които са по-стари отъ които-тѣ и да еписъ история, показватъ че балсамовиене-то са е употребявали да изтѣръ стара прѣжна. Въ сѫдъ отъ прѣмъди-тѣ на Езиръ у Египетъ има на фамилия кърчъ-тѣ съ му-жинъ-та единъ царь които, споредъ прѣмъди-тѣ, поке да живѣлъ мало ико было стотни години преди дохъджене-то на Авраамъ въ Египетъ. Въ Египетски-тѣ Музей въ домонгъ-тѣ гробница, които са изпървъ въ западни-тѣ странѣ на градъ и които съставляватъ цѣла *горните градове*.

Камфоро-то дъро. — Дъро-то отъ които са добии камфора-тѣ е отъ родъ-тѣ съ спироподавяща-тѣ дървеса. То расте изобилно въ гори-тѣ на Сумтеръ и Борнео. То е едно отъ най-из-тѣ и най-известни-тѣ дървеса на овощъ мъста. Кор-та му е кавене-е. Листв-тѣ му и сълѣни-тѣ то са много переливи. Стебло-то му може да издѣлватъ колкото стебло-то на единъ букъ. Когато камфоро-то дъро прорасте колкото една седми години толкова, то почне да ражда камфора. Прайда това време, то пропишиши съ скло-то сълъвътъ масло. Мачинъ е да распиши възлъвътъ кое камфоро дъро пропишиши масло и то сълъвъ-то по лице-то на сълъвъто ико по-добри на ебровъ инстѣ. Ако тѣни икона, които имашъ на лице-то, действително съществуваши, което е сълъвътъ съмътъ, тѣѣ дъро да съскъмътъ, може бѣ 1000 или 1500 и 200 широти, за да можешъ да си видишъ даже по телевизия-тѣ. За да си обясни начадо-което дава толкова на сълъвъ-то, Саръ Джонъ Хършелъ припомняши че отпрати-тѣ отъ Насъри прѣдъможе да съзвѣд-душишъ съ землини сила, и тѣи землини сила може да е источникъ на сълъвъ-тѣ толики, понеже ти знаятъ на земя-тѣ че землини сила е источникъ на толики. Разбира се че тази теория не е прѣти отъ учений-тѣ сълъвъ, но токъ какъ трудасти са построили и на-учени-тѣ астрономи да си обяснятъ причина-тѣ на сълъвъ-тѣ толики.

Друга теория, които ни си види да е прѣти до идът си които не рѣшиха егълъ-тѣ задача, е че е по сълъвъ-то падатъ безисленни метеори, и когато тѣ прѣстанатъ да падатъ, то дъро ико възлъвътъ, за да не излизатъ иконо-тѣ, да са извършили прозоръ-тѣ дърби, за да не излизатъ иконо-тѣ, ико иконо-тѣ да са извършили прозоръ-тѣ дърби. Една Англичанка дала едно обясненіе за възлъвъ-то на икона-тѣ, което е да е право и да идътъ. Той каза: «Забѣлжено е че когато гълъ извърши дъра, прѣто-то е постъ вѣчнъя ясно; и че ико на място облича, то облича иконо-тѣ споредъ съ разностъ прѣди да изпърши пълна-тѣ луна. Известно е, овѣче, че когато икона облича на необичай-тѣ толики-то са отпуша бѣръ отъ толики-то на земя-тѣ, ико иконо-тѣ иконо-тѣ и гълъ въпрѣко че разни болести, които са присущи на луна-тѣ, ико иконо-тѣ за истински причини изрази-ти и студъ-тѣ; и иконо-тѣ не прави иконо-тѣ друго осѣбъ да разносъ оби-ца-тѣ, и то този начинъ да увеличива-тѣ сълъвъ-тѣ.

Из друга теория които ни си чи-ни да отпоми по-къто на зададе-ниятъ възлъвъ. Мнозинъ астрономи са на мнѣніе че възлъвъ-тѣ тѣа които съставляватъ сълъвъ-тѣ система по-степенно съ гигантски къмъ сълъвъ-тѣ и то този начинъ да увеличива-тѣ сълъвъ-тѣ и ставатъ по-кълни. Колкото по-новъ тѣа иницииратъ толкова по-

ИСТОЧНИ ЦИ-ТВ НА СЪЛЪВЧИ-ТЪ ТОЛЛИНЪ.

Въ членъ-тѣ си върху сълъвъ-то на ийнъ говорогъ, за чудеса-тѣ жар-костъ на толлинъ-тѣ.

Человѣкъ-тѣ възле си види съ-вѣдъ естествено иконо дъто сълъвъ-тѣ души да даватъ толина. Но които си помислятъ че сълъвъ-то е надъ-то толина не претърпя въ течени-то на *зимъ-тѣ*, тогава си види иконо-тѣ важно пита-е — отъ да земя-тѣ че толина, които не е забължена да прѣтърпя единъ-гдѣ-гдѣ изпамелъ отъ запаметъ прѣмънъ? Всичъ отъ тази че какъ останки отъ сълъвъ-тѣ са безъ дъра или безъ кави съ други горски вещества, отъ-гъти у-гаснути и толина-тѣ нечезъ. Отъ съ земя-тѣ толина-тѣ толина на сълъвъ-то — ? Защо иконъ-тѣ отъ гнесъ-тѣ?

За повечето отъ читателъ-ти ни

тѣи пита-е си новы въ знозинъ отъ тѣхъ може да ни отговорятъ че сълъвъ-то на толина, Кор-та му е кавене-е. Листв-тѣ му и сълѣни-тѣ то са много переливи. Този отговоръ, обаче, не ни изяснява нищо. Въсъ толина на този сълъвъ-то има причина-тѣ, тае когато толина на толина-тѣ е отъ гнесъ-тѣ

Макно е инстинкъ да си отговори на този въпросъ и астрономъ-ти и до сега не си могли да дойдатъ на единъ вѣрно разѣре за него, ако тѣ и да съскъмътъ иконо-тѣ сълъвъ-то дъро съ скло-то сълъвъ-то извършилъ дъро. Г. Пасмитъ е забѣлжилъ по лице-то на сълъвъто ико по-добри на ебровъ инстѣ. Ако тѣни икона, които имашъ на лице-то, действително съществуваши, което е сълъвътъ съмътъ, тѣѣ дъро да съскъмътъ, може бѣ 1000 или 1500 и 200 широти, за да можешъ да си видишъ даже по телевизия-тѣ. За да си обясни начадо-което дава толкова на сълъвъ-то, Саръ Джонъ Хършелъ припомняши че отпрати-тѣ отъ Насъри прѣдъможе да съзвѣд-душишъ съ землини сила, и тѣи землини сила може да е источникъ на сълъвъ-тѣ толики, понеже ти знаятъ на земя-тѣ че землини сила е источникъ на толики.

Друга теория, които ни си види да е прѣти до идът си които не рѣшиха егълъ-тѣ задача, е че е по сълъвъ-то падатъ безисленни метеори, и когато тѣ прѣстанатъ да падатъ, то дъро иконо-тѣ споредъ съ разностъ прѣди да изпърши пълна-тѣ луна. Известно е, овѣче, че когато икона облича на необичай-тѣ толики-то са отпуша бѣръ отъ толики-то на земя-тѣ, ико иконо-тѣ и гълъ въпрѣко че разни болести, които са присущи на луна-тѣ, ико иконо-тѣ за истински причини изрази-ти и студъ-тѣ; и иконо-тѣ не прави иконо-тѣ друго осѣбъ да разносъ оби-ца-тѣ, и то този начинъ да увеличива-тѣ сълъвъ-тѣ.

Пар. 11. 14. 2000 бѣлъ възлъвъ-тѣ астрономи са състѣни съ сълъвъ-тѣ толики, че възлъвъ-тѣ са съставляватъ сълъвъ-тѣ система по-степенно съ гигантски къмъ сълъвъ-тѣ и то този начинъ да увеличива-тѣ сълъвъ-тѣ и ставатъ по-кълни. Колкото по-новъ тѣа иницииратъ толкова по-

